

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἡ ἐπίσημος ἐπιβουλή.

Ἐπισημαίνω τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐπὶ τοῦ κάτωθι δημοσιευμένου ἐγγράφου ἑπτὰ ἡμετέρων δημοτικῶν συμβούλων, ἀπευθυνθὲν παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὡς ἀπολογία τῆς πολιτείας αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ δημοτικοῦ συστήματος, διότι ἐν αὐτῷ συγκεφαλαιῶνται, ἐν ἐκφραστικῇ συντομίᾳ, τὰ πρόγραμμα καὶ τὰ αἷτια τῆς κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἀντιδράσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ δημοτ. συμβουλίου. Οἱ ἐπτὰ σύμβουλοι ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ν' ἀπολογηθῶσι ἐπὶ τῇ ἀποχῇ αὐτῶν ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, οὗτοι δὲ ἀπήντησαν διὰ τοῦ ἐπομένου ἀπολογητηρίου, ὡς συντεταγμένον μετὰ περισσῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἐπαινετῆς παρρησίας, τιμᾷ τοῦς ὑπογράφαντας αὐτὸ καὶ ἀσπυεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν κοινὴν τοῦ τόπου συνείδησιν.

Πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3113 ε.ε. ἐγγράφου τοῦ κ. Δημάρχου Πατρῶν ἐκλήθημεν οἱ ὑποσημειούμενοι νὰ ἀπολογηθῶμεν, διότι δὲν προσήλθομεν εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς 10ης τρεχ. μηνός. Πρὸ ὀλίγων δὲ ἡμερῶν τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐκλήθημεν ὁμοίως εἰς ἀπολογία, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν προσήλθομεν εἰς προγενεστέραν τινὰ συνεδρίαν.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ὑποβάλλομεν ἡμῖν, κ. Νομάρχα, ὅτι δὲν ἐκλήθημεν δι' ἐιδικῆς προσκλήσεως, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1886 Β. Διάταγμα, περὶ συνόδων τῶν Δημοτικῶν συμβουλίων, παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν 10ην ἱσταμένου, οὐδὲ εἶναι νόμιμος, ἀφοῦ δὲν πρόκειται περὶ τακτικῆς συνόδου τοῦ Συμβουλίου, ἢ ἐφ' αὐτῇ πρόσκλησις πρὸς συγκρότησιν ἀλλεπαλλήλων συνεδριάσεων. Ἐκ περισσοῦ δὲ προστιθεμεν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τῆς 10ης ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὅτι δὲν ἔμελλε νὰ συγκροτηθῇ μετὰ μεσημβρίαν συνεδρίασις, καὶ ὅτι δι' ἰδιαιτέρας προσκλήσεως ἤθελε καλέσει τὸ Συμβούλιον εἰς συνεδρίαν, ἀναγνωρίσας τὸ μὴ νόμιμον τῆς διὰ συνεχεῖς συνεδριάσεις προηγουμένης προσκλήσεως του.

Προξενεῖ ὅμως εἰς ἡμᾶς πολλὴν αἰσθησιν, κ. Νομάρχα, ἢ ἀποδιδόμενη ἡμῖν διὰ τοῦ μνησθέντος ἐγγράφου μομφή, ὅτι ἢ μὴ προσέλευσις ἡμῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ γίνεται πρὸς ματαίωσιν τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, ἐξ' ἧς ἐπέρχεται ζημία εἰς τὸν Δῆμον. Ἡλπίζομεν ὅτι ἢ προεῖρα ἡμῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ ἤθελε κριθεῖ δικαιότερον, διότι, ὡς γνωστὸν, πρὸ 20 περίπου μηνῶν παλαίωμεν ἐν αὐτῷ ὅπως ματαίωσωμεν τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιβουλάς, σκοπούσας τὴν διαρπαγὴν καὶ καταστέψιν τοῦ Δημοτικοῦ πλοῦτου. Εἶναι δὲ ἀτυχῶς αὐταὶ πολλαὶ καὶ τινες νωπαὶ, ὥστε περιττὸν θεωροῦμεν νὰ ἀπαριθμήσωμεν αὐτάς, τὸ δὲ λυπηρότερον, ὅτι αὐταὶ προέρχονται ἐκείθεν, ὅπουθεν εἶδει νὰ δίδεται τὸ παράδειγμα τῆς φειδοῦς καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοτικοῦ πλοῦτου εἰς λικρινοῦς μερίμνης.

Ἐν τούτοις δὲν κατορθώνομεν πάντοτε, ὅπως αἱ τοιαῦται ἡμῶν προσπάθειαι ἀποβαίνουσιν ἀποτελεσματικαί, ὥστε πιστεύομεν μᾶλλον ὅτι ὅσον ὀλιγότεραι συνεδριάσεις συγκροτοῦνται ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ, τόσον ὀλιγοτέρους κινδύνους διατρέχουν τὰ πραγματικὰ τοῦ Δήμου συμφέροντα.

Ἀποροῦμεν δὲ πῶς ὁ κ. Δήμαρχος, ἐν τῷ μνησθέντι ἐγγράφῳ του, ποιεῖται λόγον περὶ ἐξελέγξως ἀπολογισμῶν, ἐνῶ οὐ μόνον δὲν ὑπέβαλε μέχρι τοῦδε τοιοῦτους, ἀλλὰ καὶ χθὲς ἀκόμη καὶ τοὶ προσκληθεῖς νὰ ὑποβάλλῃ αὐτοῦ, τοῦτο μὲν ἀπέφυγε, καὶ τοὶ ἢ συνεδρίασις ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας διήρκεσεν, εἰσήγαγε δὲ πρότασιν ἵνα χορηγηθῇ πίστωσις ὀκτώ χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐνέργειαν Ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀπασχόλησε τὸ Συμβούλιον εἰς ἄλλα ἀντικείμενα οὐδὲν τὸ κατεπιείγον παρουσιάζοντα, διὰ δὲ τῶν ἐπανελημμένων καὶ μακρῶν ἀγορευσέων του κατηνάλωσεν ὁλοκλήρον τὴν συνεδρίαν.

Ὁ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ πολλάκις ὁ κ. Δήμαρχος ὅτι μὲν διὰ τῆς ἀπουσίας του, ὅτι δὲ διὰ τῆς τῶν φίλων του ἐματαιώσεως τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἄλλοτε δὲ δι' ἀποχωρήσεως παρέλευσεν αὐτάς, παρ' αὐτῶν δὲ οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς ἐζητήθη λόγος.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ ὑποβάλλομεν ὑμῖν, πιστεύοντες ὅτι ἐνθαρρύνσεως μᾶλλον ἢ τοῦ ἀξίως ὁ ἀγωνῆμῶν ὀπωσθήσονται ὅμως ἡμεῖς θὰ ἐγκατεργασώμεν ἐν αὐτῷ ἀπαρασλεύτως, ἐκπληροῦντες τὸ καθήκον εἰς ὃ ἢ ψῆφος τῶν συμπολιτῶν μας ἐκάλεσεν ἡμᾶς· τοῖς ἀρμοδίους δὲ ἀπέκειται νὰ λάβωσι συντόμως εἰς κρίνωσιν νόμιμα μέτρα πρὸς ριζικὴν ἀποστέθωσιν τῶν καθ' ἑκάστην ἀπειλούντων τὰ Δημοτικὰ συμφέροντα κινδύνων.

Ἐν Πάτραις τῇ 18 Μαΐου 1889.

Ἐποσημειούμεθα μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ
Οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι

Γεώργιος Τσεριτῆς, Χαράλαμπος Γεραρόπουλος, Ἰωάννης Δασκαλόπουλος, Παναγιώτης Πολυχρονόπουλος, Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, Γεώργιος Σουλιώτης, Ἰωάννης Τσεριτῆς.

—ο—

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀπολογητηρίου ἐμφαίνεται σαφῶς ἢ ἐν τῇ πρὸς ἀπολογία προσκλήσει ὑπολαβάνουσα πρόθεσις τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸ δειπνὸν ἡμᾶς Δημοτικὸν σύστημα. Ὁ κ. Νομάρχης καλέσας εἰς ἀπολογία τοὺς ἀντιδρώντας τῷ κ. Δημάρχῳ δημοτικούς συμβούλους, ἤθέλησε νὰ μεταθέσῃ τὴν εὐθύνην τῆς δημοτικῆς κακοδικήσεως ἀπὸ τοῦς ὑπέχοντα αὐτὴν πραγματικῶς, εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ὑπόλογον χάριν τῶν συνεπειῶν τοῦ νόμου, αἵτινες ἐάν ἐπέρχοντο ποτὲ θὰ διηκούλων μεγάλως τὴν τε Δημοτικὴν καὶ τὴν Διοικητικὴν ἀρχὴν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν βλάβειν των. Ἐν ἄλλοις λόγοις καὶ σαφέστερον, ἐάν δι' ἐπανελημμένων τιμωριῶν οἱ θαρραλεώτεροι εἰς ἀντίστασιν δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐτίθεντο ἐκ ποδῶν καὶ ἐκτὸς τοῦ συμβουλίου, ὅποια εὐτυχία διὰ τὸν

κ. Δήμαρχον, ὅποια μακαριότης διὰ τὸν κ. Νομάρχην! Τὸ σχέδιον τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς διαφαίνεται ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθείᾳ του δι' ὄλων τῶν πόρων τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας τοῦ κ. Νομάρχου· ἢ οἱ ἀντιδρώντες τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἀτασθαλῇ πολιτεία αὐτῆς, δι' ἐπανελημμένων τιμωριῶν ἄγονται εἰς τὴν παῦσιν των καὶ τὸ δημοτικὸν σύστημα μένει ἀχαλίνωτον εἰς τὰς τάσεις καὶ τὰς ροπὰς του, ἢ οἱ σύμβουλοι ἐκεῖνοι πτοούμενοι τὰς συνεπείας τοῦ νόμου, ἐγκαταλείπωσι τὴν ἀντίδρασιν καὶ ἀφίνουσιν ἀφρούρητον καὶ ἐκθετον εἰς τὰς ἐπιδρομάς τοῦ κ. Δημάρχου τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν. Ταύτην τουλάχιστον ἡμεῖς διαβλέπομεν τὴν πρόθεσιν τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν νέαν ἀπέναντι τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου στάσιν της. Οὐδὲ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ αὕτη ἄλλως, ἐφ' ὅσον, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν καὶ μαρτυρημένον ὅτι ὁ κ. Νομάρχης δὲν ἀγνοεῖ πόθεν πηγάζει ἡ δημοτικὴ κακοδιοίκησις, ποῖα τὰ αἷτια τῆς κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἀντιδράσεως τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκ ποίων δεινῶν ἔσωσε τὸν τόπον μέχρι τοῦδε ἢ ἀντίδρασις αὕτη, παρασκευάζει τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἐξουδετέρωσιν της. Ὁ κ. Νομάρχης πιστεύομεν ὅτι δὲν ἐπιτρεδύεται ἀγνοίαν ὄλων τῶν ἀνωτέρω, διότι ἤθελεν ἀδικῆσαι ἐαυτὸν καὶ τὴν ὑγιᾶ ἀντιλήψιν του. Ἡ τοιαύτη πολιτεία τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ μέχρι τινὸς ὡς ἐπιβουλή κατὰ τοῦ Δήμου, ὡς εἶπεῖν, ἐκ περιωπῆς καὶ ὡς τοιαύτη δὲν δύναται νὰ ἦνε ἀνεκτὴ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, ἥτις ἄλλην ἔχει γνώμην περὶ τῆς κατὰ τοῦ δημοτικοῦ συστήματος ἀντιδράσεως τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ὄφριε νὰ ἔχη πλεῖστον σεβασμὸν πρὸς τὴν κοινὴν ταύτην συνείδησιν τοῦ τόπου καὶ νὰ μετριάζῃ ἀπέναντι αὐτῆς τὰς ἀκράτους κομματικὰς ἰδέας της. Ὁ τόπος φρονεῖ καὶ ὀρθῶς φρονεῖ ὅτι ἡ θαρραλεωτέρα μερὶς τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν ἀντιδρᾷ τῷ κ. Δημάρχῳ ἐξ ἰδιοτελείας, πρὸς ἐπίτευξιν παρανόμων ὠφελιμμάτων, ἐκ κομματικοῦ πνεύματος ἢ ἀλόγου πείσματος, ἀλλὰ πρὸς διάσωσιν τοῦ Δήμου καὶ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ συμφερόντων ἐκ φαύλης διοικήσεως καὶ ἀτασθαλοῦ διαχειρίσεως καὶ ὅτι τὸν ἀγῶνα τοῦτον διεξάγει ἢ μερὶς αὕτη μετὰ μόχθων καὶ θυσιῶν παντοίων καὶ καρτερίας ἀξιοπαύτου. Ὁ τόπος ἐδιδάχθη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ φρονῇ καὶ ὀρθῶς φρονεῖ, ὅτι ἐάν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν ἀντετάσσοτο κρατερῶς κατὰ τῶν σχεδίων καὶ τῶν προθέσεων τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ Δῆμος ἤθελε καταστραφεῖ τελείως ἀνευ ἐλπίδος ἀναβιώσεως· φρονεῖ ὅτι ἐάν τὸ δημοτ. Συμβούλιον δὲν ἀντετάσσοτο δι' ὄλων τῶν μέσων καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἀποχωρήσεων, αἵτινες ἐκάθησαν εἰς τὸ στομάχι του κ. Νομάρχου, κατὰ τῶν μεγαλεπήβολων περὶ μεγάλων δημοτ. δανείων ἀκρατήτων ὀρμῶν τοῦ κ. Δημάρχου, τὸ δημοτικὸν χρέος ἤθελεν εἶσθαι ἐπνηυξημένον κατὰ δύο ἔτι ἑκατομ. δραχ. μὲ μόνον ἐξ αὐτοῦ κέρδος τὴν ἐπαύξεισιν τοῦ ἐτησίου τόκου κατὰ τινὰς ἐκατοντάδας χιλ. δραχμῶν. Ἐάν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν ἀντετάσσοτο δι' ὄλων τῶν μέσων

και δι' αυτων των αποχωρήσεων εις τας ζητούμε-
νας πιστώσεις, προς επιχείρησιν παραβόλων δημο-
τικών έργων, ως καταδράσεων φρουρίων, διενέρ-
γειαν αρχαιολογικών ανασκαφών και τα τούτοις
ομοια, νόκτωρ θα είχομεν εγκαταλείψει τον τό-
πον τουτον και τα αγαθά του. Εάν το Δημοτι-
κόν συμβούλιον δεν άντετάσσει δι' όλων των μέ-
σων και δι' αυτων των αποχωρήσεων εις την συν-
τέλειον και αυτων των αναγκαίων και χρησιμω-
τάτων έργων, και έδιδε τα μέσα της συντελέ-
σεως των εις δημοτικήν αρχήν άνικανον να δια-
χειρισθ η νομίμως και σωφρόνως το δημοτικόν
χρήμα, πολυ άκριβιά ήθελε κοστίζει τω τόπω η
περι τούτων δημοτική μέριμνα. Εάν το δημοτι-
κόν συμβούλιον, έχορήγη τω κ. Νομάρχη τας ζη-
τούμενας έκάστοτε πιστώσεις, ουτος δε διεχειρί-
ζετο αυτάς καθ' ον τρόπον διεχειρίσατο τας χω-
ρηγηθείσας αυτώ μέχρι τουδε και η τελευταία
έκρηξ του δήμου ήθελεν απορροφήθ η υπό των
εδελλων του κόμματος.

Τοιαύτην έχει γνώμην η συλλογιζόμενη μερίς
του τόπου περι της πολιτείας των συμβούλων ου-
δ' κ. Νομάρχης προσπαθεί να καταστήση υποδί-
κους και των αποχωρήσεων αυτών, αιτινες κατά
τον ιδιον κ. Νομάρχη αποτελούσι το στοιχείον
της κατ' αυτων κατηγορίας. Λυπούμεθα διότι ο
κ. Νομάρχης δεν εξετίμησεν όσον έδει όρθως την
πολιτείαν ταύτην των ημετέρων δημοτικών συμ-
βούλων.

Αλλ' ίσως ειπη τις ότι ο κ. Νομάρχης απέ-
ναντι της άνωμάλου καταστάσεως των δημοτι-
κών ημών πραγμάτων καθήκον είχε να επιληφθ η
και επιφέρει την διατεταραγμένην άρμονίαν μετα-
ξύ των διεσπώτων μερών της δημοτικής αρχής.
Βεβαίως, άπαντώνμεν, είχε το καθήκον τουτο, εί-
χε δε και τα μέσα της διορθώσεως· αλλα λέγο-
μεν ότι προς επιτέλειον του καθήκον του ήζυατο
άντιτρόφος. Ώρκει να επαναφέρη εις την τά-
ξιν το έξ αυτης παρεκτραπέν μέρος της δημοτι-
κής αρχής και να εφαρμόση τον νόμον κατά των
παρεκτροπών αυτου. Δεν τω ήτο δε επιτετραμμέ-
νον, έν γνώσει των γενομένων και των υπευθύνων,
η επιρρίψη την εθνήν της κακοδιοικήσεως του
δήμου εις το δημοτ. Συμβούλιον, όπερ επί του
προκειμένου άμύνεται ύπερ των δημοτικών συμπε-
ράτων και κατά της Δημοτικής και κατά της δι-
οικητικής αρχής. Υπάρχουσι βεβαίως επί του
προκειμένου υπεύθυνοι και εάν ουτοι ζητηθώσι έν
πνεύματι εθθύτητος, ουτοι ήθελον εύρεθ η εις το
Δημαρχικόν και το Νομαρχικόν γραφείον, πλειό-
τερον μάλιστα εις τουτο η εις εκείνο. Τελευτώντες
έκφράζομεν την χαράν ημών ότι οι κ.κ. Σύμβουλοι
εις το τέλος του απολογητηρίου των δηλούσι μετά
παρησίας ότι αποφασισί έχουσι να έμμείνωσιν εις
την εκπλήρωσιν του καθήκοντός των, όπως αυτοί
το έννοούσι και το έξασκούσι μέχρι τουδε, διότι η
διαβεβαίωσις αυτη αποτελεί την ασφαλεστέραν
έγγύησιν ότι θέλει αποτραπή από του δήμου η
μικών η καταστροφή εις ην τον ώθησιν ίσχυρώς η
Δημοτική και η Διοικητική αρχή.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατ' αυτάς εις πολλήν συγκλίνησιν, η μάλ-
λον άναγκησιν ένεβαλε το κοινόν της πόλεως
ημών ταμιακή τις ένεργεια άξια αναγραφής και
έλέγχου. Πολλοί επιτηδευματίαι και ιδιοκτήται
οίκων προσεκλήθησαν υπό του ένταυθα κ. Ταμια
να πληρώσωσι φόρους επιτηδευμάτος η οικοδομών
του έτους 1877, 1878, 1879 και τα έπόμενα,
διότι δήθεν δεν είχαν έν καιρῳ καταβληθ η. Τινές
των προσκληθέντων αναδηφίσαντες τα έγγραφα
των εύρον τα σχετικά διπλότυπα της πληρωμής
και απήλλάθησαν της καταδίκης, άλλοι ό-
μως μη φυλάσσοντες αρχείον οικογενειακόν, η δι-
οισιόδηποτε άλλον λόγον έπωλέσαντες έν μερει η δ-

λόκληρον την σειράν των διπλοτύπων, πείζονται
υπό των εισπρακτόρων και βατανίζονται υπό της
υπονοίας ότι φαίνονται χρεωμένοι εις τα ταμιακά
βιβλία, γενομένοι θύματα των ανακαλυφθεισών
πρό τινας καταχρήσεων των γνωστών εισπρακτό-
ρων. Υπό την άπειλήν της φυλακίσεως ήναγκά-
σθησαν πολλοί να πληρώσωσιν, έν πλήρει ποιοι-
θήσει ότι πληρώνουσι δις τους αυτους φόρους.
Εάν έν Ελλάδα η ταμιακή υπηρεσία ήτο άμεμ-
πιτος, η τάξις των βιβλίων αυτης πλήρης και το ή-
θος του κατωτέρω προσωπικού άνεπίληπτον, ου-
δεις έδικαιοϋτο να άμφιβάλη ότι, καλούμενος να
πληρώση φόρους παλαιότερων χρήσεων, δεν είναι
και πραγματικός όφειλέτης αυτων. Αλλ' έφ' ό-
σον γνωρίζομεν πόσον, κατά τα προηγούμενα ιδί-
ως έτη η ταμιακή υπηρεσία ήτο άτελής, ότι έξ
άπλης κακογραφίας των ονομάτων ήναγκάσθησαν
να πληρώσωσι άλλοι τους φόρους άλλων, οϊον οι-
κοδομών άς ουδέποτε κατείχον, ως συνέθη έσχά-
τως εις ημετερον φίλον, άπλως διότι έλέγατο
Ήρακλής ει και ειγεν διάφορον επώνυμον προς
τον πραγματικόν ιδιοκτήτην, αλλα δυτανάγνω-
στον εις τα βιβλία της έφορίας· έφ' όσον γνωρίζο-
μεν ότι γνωστοί εισπράκτορες, διατελούντες υπό
παινικήν καταδίκην, ώργισατοσιν επί των διπλοτύ-
πων, νομίζομεν ότι δικαιούται πάς τις, ζητούμε-
νος να πληρώση φόρους πρό δέκα έτών όφειλομέ-
νους, να πιστεύη ότι ληστεύεται άδίκως ύπ' αυ-
της της πολιτείας και να δυσανασχετη επί τουτω.
Τουτο δε τόσω μάλλον δι' εκείνους αιτινες δύνα-
ται να επιδείξωσι σειράν διπλοτύπων της τε-
λευταίας δεκαετίας, αλλ' άδυνατούντες να εύρωσι
τα της παρελθούσης δεκαετίας, διότι δεν έννοί-
ζον ότι ήσαν υποχρεωμένοι να φυλάττωσιν αυτά
μέχρι της συντελείας του αϊώνος. Αλλ' αν και
τουτο απαιτήσωμεν έκ των φορολογουμένων των
πόλεων, η των έχόντων γραφεία, η των κρατούν-
των τακτικά βιβλία, δυνάμεθα να το απαιτήσω-
μεν από τον μικρόν βιομήχανον, όστις το διπλό-
τυπον της πληρωμής του φόρου του κολάζ όπι-
σθεν της θύρας του, η από τον άτυχη χωρικόν
όστις το θέτει εις τας πτυχάς του σελαχιου του·
Εάν η Κυβέρνησις ίσχυρώς έχεται υπό ταμιαστι-
κού πνεύματος, δύναται να προσφύγη εις τουτο
το μέτρον· να ζητήση δηλ. τους φόρους από του
1870—1880 και άς ήναι βεβαία ότι τα έννεα
δέκατα των φορολογουμένων δεν θα δυνηθώσι ν'
αποδείξωσιν ότι έπλήρωσαν αυτους. Επαναλαμ-
βάνομεν ότι η ένεστώσα φορολογία είναι βαρυτά-
τη, μη καθιστώμεν δ' αυτην επαχθεστέραν, δι'
άδικων αιτινες εξεγείρουσι την κοινήν άγανά-
κτησιν και καθιστώσιν εις το πνεύμα των πολι-
των την Πολιτείαν μισητήν.

Εν τινι επιστολιμαία διατριβή έκ Πατρών
δημοσιευθεισά εις τον «Σύλλογον» των Αθηνών έξε-
τίθησαν άνακριθείσαι τινές αιτινες δέον τα έξελεγχθώ-
σι και διότι είσιν άνακριθείσαι και διότι είσιν έπιζή-
μαι τη πόλει ημών εάν άφρωσι να γείνωσι πι-
στευται. Ο επιστέλλων έκ Πατρών δεν διατάζει
να βεβαιώση ότι παρ' ημίν επικρατεί άκρα άρη-
ματία και στενοχωρία όφειλομένη εις το ψευδες
ισοζύγιον του κ. Τρικούπη και ότι ως έκ τουτου
απολλοί έμποροι μη δυνάμενοι πλέον ν' άνθξίω-
σι και φανώσι συνεπεις εις τους δανεστάς των
και έκπληρώσωσι τας υποχρεώσεις των, διά την
έμπορικην άπραξίαν των και την βαρύνουσαν αυτους
μεγάλην και πιστικήν φορολογίαν, πρόκειται ν' άνα-
στείλωσι τας εργασίας των κ. τ. λ.» Νομίζομεν
ότι ο έντευθεν επιστέλλων εις τον «Σύλλογον»
μεγαλοποιεί την οικονομικήν δυσχέρειαν εις ην
διατελει η άγορά ημών και έχει φόβους άβασί-
μους και άδικαιολογήτους περι της ευξείας αυ-
της. Ουδ' ημεις ουδ' άλλος τις άρνείται βεβαίως
το γεγονός ότι έμπορικη τις καχεξία κατατρώχει
την ημετέραν άγοράν, ίσως δε και ότι αυτη ό-
φείλεται έν μερει μόνον εις την βαρείαν φορολογί-
αν· αλλ' ουδεις δύναται εύλόγως ν' άρνηθ η ότι
πλήν της φορολογίας κατά το πλείστον την αίκα-

μικήν ταύτην καχεξίαν επέφερον άλλαι αιτίαι
και πρωτίτως η κακή έκβασις των τυχών της στα-
φίδος της τελευταίας έσοδείας και τα ταύτης έν-
πόμενα· ότι επίσης η κατάστασις αυτη εινε πα-
ροδική και δεν θα επιφέρει τας παρὰ του έπισέλ-
λοντος προλεγομένης έμπορικας καταστροφάς. Τη
ημετερον έμπορίον έδυνήθη ν' άποφύγη έν τῷ
παρελθόντι χρόνω επιτυχώς τας συνεπειας δει-
νοτέρων κρίσεων, διότι στηρίζεται επί πραγμα-
τικών κεφαλαίων, εις το θετικόν και συντηρητι-
κόν πνεύμα και την τιμιότητα των έμπορων αυ-
της· επί τούτων στηριζομένη η άγορά ημών θα
άποφύγη βεβαίως τας συνεπειας και της ένεστώ-
σης καταστάσεως, ήτις άλλως δεν είναι όσον την
φανάζονται τινές δεινή η άπελπιστική, ίνα προ-
οιωνίζονται έξ αυτης καταστροφάς. Εάν έν τη
άγορά ημών επήλθον μέχρι τουδε άσήματα τινά
έμπορικά δυστυχήματα, η εάν και έν τῷ μέλλοντι
συμβώσι παρόμοια ουδεις δύναται να υπολάβη
αυτά ως συνεπειας έκτάκτου οικονομικής κατα-
στάσεως, αλλα περιστατικά έξ εκείνων αιτινα ου-
δέποτε λείπουσιν έκ των μεγάλων άγορών, και
κατά τας θμολογότερας και εύτυχεστέρας περιόδους.
Αί αντίθεται διαδόσεις, εύρισκούςαι γώρον εις έ-
φημερίδας σοβαράς, σπουδαίως δύνανται να ζημι-
ώσωσι τον τόπον, ίσως ίσως δε και να προκαλέ-
σωσι δυσάρεστα αποτελέσματα άπω κείμενα· να
δημιουργήσωσι δηλονότι έκ του μη όντος αυτά
έκεινα αιτινα προοιωνίζονται, γεννώσαι την δυσπι-
στιαν ήτις είναι του έμπορίου ο μέγας έφιάλτης.
Κακήν όθεν υπηρεσίαν προσφέρουσι τη πόλει ημών
και τῷ ημετέρῳ έμπορίῳ οι θέλοντες να πείσωσι
τον κόσμον ότι η άγορά ημών διατελει εις πλή-
ρη έμπορικην κρίσιν και ότι επικίνδυνται τα έξ αυτης
δυστυχήματα. Τουτο, επαναλαμβάνομεν δεν είναι
το παράπαν άληθές· ο δε μετέπειτα χρόνος θέλει
δικαιώσει την γνώμην ημών.

Είς τον ημετερον αξιότιμον Βουλευτήν κ.
Αλεξ Φωτήλαν άπενεμήθη ο άργυρούς σταυρός
του Σωτήρος.

Είς τας τελευταίας γαλλικας έφημερίδας
αναγιώσκομεν ότι η τελωνιακή επιτροπέα της
Γαλλικής Βουλής έπεδοκίμησε έμοφώνως την περί
έπιβολής προσθέτου τέλους είκοσι φράγκων καθ'
έκατόλιτρον επί της ξηρας σταφίδος πρότασιν
ήτις προσεχώς εισαχθήσεται εις την Γαλλικήν
Βουλήν προς συζήτησιν. Το ύπερ των άμπελουρ-
γών προστατευτικόν πνεύμα έν Γαλλία είναι ήδη
πολυ ίσχυρόν, ώστε η πρόσθετος φορολογία επί
της ημετέρας σταφίδος έπιβληθήσεται, μ' όλην
την κατ' της εναντιότητα του ύπουργείου και
της όρθοφρονούσης μερίδος της Βουλής. Ουτω η
νεα έσοδεία της σταφίδος έρχεται υπό κακίστους
οίωθους, το δε έμπορίον μετά πλείοτέρου δέους
προσβλέπει εις τας ποσοχείς επ' αυτης εργασίας.
Την έκ Γαλλίας δυσμένειαν κατά της ημετέρας
σταφίδος, δέον να έξουδετερώσωμεν δι' άλλων
μέσων, διότι άλλως επίκειται επί του τόπου κρί-
σις έκ των δεινοτέρων. Η σκέψις και η μέριμνα
περι επέκτάσεως της καταναλώσεως της σταφί-
δος πρέπει να ήναι παρ' ημίν διηνεκής· λέγομεν
δε τουτο, διότι δυστυχώς παρατηρούμεν ότι ται
χώς άπεθαρρύνθησαν άπέναντι των δυσχερειών
και έφησυχάζομεν επί ήραιστείον.

Την παρελθούσαν τρίτην έντὸς της ένταυθα
άρκτικής άγορας οι άδελφοί Γαλάνη κροσφώλαι, έ-
ρίσαντες προς τον έμότεχον αυτων Α. Σωτηρίου
συνήψαν αληθή μάχη· εκείνοι έπυροβόλησαν έπα-
νειλημμένως διά περιστροφών, ουτος έσυρε μάχαι-
ραν, οι παρευρεθέντες εις την άγρίαν σκηνήν έφυγον
έντρομοι· έν τέλει, ως πάντοτε, ήλθον τα άστονα
μια όργανα και έδωσαν τέρας εις την σκηνήν.
Ουδεις έκ των διαπληκτισθέντων έπαθε τι, εύτυ-
χως δε και ουδεις έκ των παρευρεθέντων, αιτινες
όπωςδήποτε διετρεξαν κίνδυνον έν μέσῳ των
σφαιρών. Τοιαύται σκηναι άγριαι και επικίνδυναι
να συμβαίνωσι εις άγορας μαρμαροτεύκτους και με-
προτύλαι, μαρτυρούσιν ότι ημεις ένταυθα ήχλι

σμεν οικοδομούντες εκ τής στέγης. Έκ τής άφορμής ταύτης έμάθομεν ότι εν τή αγορά εκείνη οι κρεωπώλαι άδελφοί Γαλάνη έξασκουσι έξουσίαν ήν δέν έχουσι, πρὸς θλάβην του έλευθέρου συναγωνισμού και τυραννίαν έπιζημίαν εις τήν δημοσίαν τάξιν, έφιστάμεν δέ επί τούτων τήν προσοχήν τής Μοισαρχίας δια τὰ περαιτέρω.

— Χθές έκηδεύθη ένταύθα σεβαστός ήμῶν συμπολίτης ο Δημ. Πολυχρονόπουλος, εκ των παλαιών οικοκυραίων του τόπου, άνηρ δέ αγαθός και έντιμος και οικογενειάρχης φιλόστοργος. Άποθανών έγκαταλείπει μνήμην αγαθήν και κάλλιστα τέκνα, έν οίς και τόν δικηγόρον και δημοτ. σύμβουλον κ. Παναγ. Πολυχρονόπουλον, οίς συλλυπούμεθα.

— Ο γνωστός ένταύθα κ. Χρήστος Άποστόλου, ο διδάξας παρ' ήμῖν επί πολύ τόσῳ εύδοκίμως ως Έλληνοδιδάσκαλος εις δημοσία σχολεία και εις ιδιωτικά λύκεια, ύποστάς τήν νόμιμον δοκιμασίαν έγένετο διδάκτωρ τής φιλολογίας. Τήν θέσιν καθήγητου είχεν έντούτοις κατακτήσει πρὸ πολλοῦ ο κ. Άποστόλου δια τῶν μελετῶν αὐτοῦ και τῶν λαμπρῶν άποτελεσμάτων τής εύδοκίμου διδασκαλίας του.

— Έπίσης άνηγορεύθη διδάκτωρ τὰ νομικά μετά τήν νόμιμον δοκιμασίαν και ο συμπολίτης ήμῶν κ. Άνδρέας Β. Γεωργακόπουλος, νέος εκ των καλλίστων τής πόλεως χρηστός και φιλότιμος.

— Άπό τής μεθ' αὐτον Κυριακῆς, 28 ίσταμ. τίθεται εις χρῆσιν του κοινού και το δεύτερον τμήμα του από Πατρῶν εις Πύργον σιδηροδρόμου, το από Άχάτας εις Μανωλάδα, κατά το κατωτέρω δημοσιεύμενον δρομολόγιον τής Διευθύνσεως του Σιδηροδρόμου τούτου.

— Πολλοί των ήμετέρων συμπολιτῶν άνεχώρησαν και άναχωροῦσι κατ' αὐτάς μεταβαίνοντες εις Παρισίους πρὸς έπίσκεψιν τής εκθέσεως.

— Άπό του νῦν ήρξάτο ή καρὰ τους έξοχικούς δρόμους και τους περιπάτους τής πόλεως ήμῶν έναποταμίευσις των άποκομιζομένων ακαθαρσιῶν, (σκουπιδιῶν) να χρησιμεύσωσιν ως λιπάσματα. Η άκαθαρομένη θερμῶς τήν ήμετέραν αστυνόμενιν ν' άπαγορεύση τούτο, διότι συνεπάγεται τόσα άποκα, κινδύνους και όχληρίας. Η ύπαίθριος έκθεσις ακαθαρσιῶν κατά τήν ώραν ταύτην του έτους οά γείνη έστία μiasματικῶν νόσων, θ' άποκλείση δέ τους περιπάτους τής πόλεως και θά εκδιώξη των έξοχῶν τὰς οικογενείας αιτινες προσφεύγουσι κατά το θέρος εις αὐτάς. Δέν πρέπει τὰ κακά τής κακοδομικῆσεως να διώκωσι τους κατοίκους μέχρι των τελευταίων άποχωρητηρίων των.

— Τὰ τής δεξιῶσεως και ύποδοχῆς τής Βασιλικῆς οικογενείας, διελοῦσης ένταυθεν περι τήν δειλὴν του παρελθόντος Σαββάτου, έξετέθησαν έν τῷ έγγυρωφ τύπῳ και δι' έπιστολιμαίων διατριβῶν εις τὰς Άθηναϊκὰς έφημερίδας, ωστε εἶναι μάταιον να τὰ επαναλάβωμεν ήμεις και αὐθις ένταύθα, μ' όλον ότι τὰ των ύποδοχῶν άποτελοῦσι ήδη άντικείμενον σοβαροτάτης δημοσίας συζητήσεως, άνυψωθέντα εις περιωπήν ζητήματος σπουδαιοτάτου. Έν έλλείψει άλλων ζητημάτων, τὰ των έπισήμων ύποδοχῶν άποτελοῦσι ήδη το άντικείμενον τής μελέτης του έλληνικού τύπου, τὰ κατ' αὐτάς συζητοῦνται μετά μικρολόγου ένδιαφέροντος και σχολιάζονται μετ' έπιστάσις αξιοθαυμάστου. Άλλ' εἶμα και αἱ ύποδοχαί των Βασιλέων και των ύπουργῶν ήχθησαν εις βαθμὴν πολιτικού ζητήματος, έπόμεινον ήτο να λάβωσιν έν τῷ δημοσίῳ τύπῳ τήν τύχην των πολιτικῶν ζητημάτων, έν άλλοις λόγοις να στρεβλῶνται κατά τὰ τὰς ιδέας και τὰ συμφέροντα των διαχειριζομένων αὐτάς. Δια τούτο τὰ των ύποδοχῶν κατήνησαν πρόγραμμα πολιτικόν. Έλαστος φιλοτιμείται και άγωνίζεται να τὰ προσαρμῶσι εις τὰς ιδέας ας έξυπηρετεῖ. Οὔτω μανθάνομεν άφ' ένός ότι ο κ. Πρωθυπουργός έν τινι έπαρχιακῇ πόλει ήν έπισκέφη άπεθεώθη, άφ' έτέρου δέ ότι

έσφυρίθη: ότι εις τήν Βασιλικήν οικογένειαν εις δεδομένην περιστασιν έπεδαφιλεύθησαν ένδειξις μεγίστης συμπαιείας και υπερμέτρου άγάπης και ότι εις τήν αὐτήν περιστασιν έγένετο δεκτὴ μετά παγεράς άδιαφορίας. Devine si tu peut et choisisi si tu l'oses.

— Τὰ κατά των άδεσπῶτων κυνῶν προκηρυχθέντα άστυνομικά μέτρα, ως ήτο έπόμεινον και προσέπαμεν δέν έφημερόθησαν και οὔτω οί εκ τής λύσεως κινδύνου έπικρατεῖται πάντοτε, ίδια δέ κατά τήν ώραν ταύτην του έτους. Προχθές άγιοπάιδες έν βοή και άλλα λαυγμῶν κατεδίωκον κατά τήν συνοικίαν των κ' Ύψηλῶν Άλωνίων κῦνα οί έλεγον λυσσῶντα.

— Τὰ όλικῶν ποσῶν του εκ τής έσοδείας του έτους 1888 μέχρι τής 30 Άπριλίου ε. ε. έξαχθέντος εις το έξωτερικόν σταφιδουκάριον άνέρχεται κατ' άσθεντικὰς πληροπορίας εις λίτρας 297, 668, 666. Ητοι έξήχθησαν εκ του λιμένος Πατρῶν λίτραι 94, 221, 804. Άπριλίου 10, 474, 556. Ζακύνθου 33, 362, 417. Κατακόλου 67, 273, 478. Κυλλήνης 10, 437, 970. Διγίου 25, 910, 364. Άργοστολίου 12, 272, 452. Κελεμων 15, 071, 077. Νησίου 10, 612, 861. Μιχαήλ 8, 252, 963. Πόλου 2, 310, 488. Κορώνης 5, 035, 202. Λευκάδος 505, 018. Ίθάκης 115. Νευπλίου 956, 808. Γουθίου 211, 188. Άγίας Κυριακῆς 1, 088, 864. Άγίας Εύφημίας 39, 990. Πειραιῶς 108, 250, Μεσολογγίου 12, 427. Παλουκίου 510, 794. Μεθώνης 204, 978. Κυπαρισσίας 270, 175. Σάμης 771, 249. Φισκάρδου 253, 191, έν δλω λίτραι 297, 668, 666. Ένω κατά το παρελθόν έτος έξήχθησαν μέχρι τέλους Άπριλίου λίτραι 263, 691, 459. Ητοι κατά το ένεστώς έτος έξήχθησαν επί πλέον λίτραι 33, 977, 507.

Το άνωτέρω έξαχθὸν ποσὸν παρήχθη έν ταις έξῆς έπαρχιαίς, ήτοι έν τῇ έπαρχία Πατρῶν λίτραι 32, 548, 621. Κορινθίας 19 956, 826. Διγυλαίας 53, 213, 904. Νευπατικίας 958, 716. Μεσολογγίου 3, 277, 973. Όλυμπίας 8, 876, 777. Ίθιας 85, 367, 171. Τριφυλίας 32, 309 172. Μεσσηνίας 25, 792, 384. Πυλίας 22, 724, 556. 22, 724, 556. Νευπλίας και Άργους 1, 662, 402. Ζακύνθου 19, 502, 932. Ίθάκης 115. Λευκάδος 2, 212, 811.

— Ο έσοκῆρξ κ. Ήλιος Βλαχόπουλος όμιλήση τήν προσεχῆ Κυριακὴν έν τῷ ένταύθα έρωφ ναφ του «Παντοκράτορος.»

Περὶ του ένδίκου μέσου τής έφέσεως

Κατά

των παρεμπιπτουσῶν περι άποδείξεων αποφάσεων πρὸ τής όριστικῆς.

Υπό Ν. Α. ΒΑΧΑΤΩΡΗ (δικηγόρου).

—ο—

Η πολιτικὴ ήμῶν δικονομία, έν τῷ γενικῷ μέρει, έν άρθρῳ 181, κανονίζουσα τὰ περι του ένδίκου μέσου τής έφέσεως, μετά τήν δια του προηγούμενου άρθρου 180 καθιερωμένην άνάκλησιν των μη όριστικῶν αποφάσεων, αναγράφει επί λέξει τὰ έξῆς. « Συνήθως δύναται να γίνη έφεσις κατά μόνων των όριστικῶν αποφάσεων. Κατ' αὐτὴν τήν περιπτώσιν και δια του αὐτοῦ έγγράφου δύνανται να εκκληθῶσι και αἱ προσκοθεῖσαι παρεμπιπτουσαι και προπαρασκευαστικαί άπράξεις. Εἰς μόνας τὰς παρεμπιπτούσας περι άποδείξεων άποφάσεις έξήρηται από τήν κρίσιν των διαδίκων, άν θέλουσιν να τὰς εκκαλέσουσιν συγχρόνως με τήν όριστικὴν άπράσιν, ή πρότερον και μόνως.» Έν δέ τῷ είδικῷ μέρει, του λόγου υποκειμένου περι του ένδίκου τούτου μέσου κατ' άποφάσεων ειρηνοδικῶν, έμποροδικῶν και πρωτοδικῶν, παραπέμπε άπλῶς εις τήν ειρημένην γενικὴν του άρθρου 181 διάτα-

ξιν δια των άρθρων 515 έδ. 2 και 749 έδ. 1, έχόντων επί λέξει, του μεν 515 « εκτός τής άνακοπῆς, δύναται τῆς να μεταχειρισθῆ και το ένδικο τῆς έφέσεως μέσου.» 2 επί προπαρασκευαστικῶν και παρεμπιπτουσῶν άποφάσεων όχι πρὸ τῆς όριστικῆς άποφάσεως, κατά τὰ έν τοῖς άρθροις 180 και 181 ακριβέστερον ώρισμένα.» Τῷ δέ 749 σῆ έφεσις δέν συγχωρεῖται μόνον επί προπαρασκευαστικῶν και παρεμπιπτουσῶν άποφάσεων, κατά τὰ ακριβέστερον έν τοῖς άρθροις 180, 181 και 515 άρθ. 2 ώρισμένα.» Έκ του συνδυασμοῦ δέ των διατάξεων τούτων συναγεται άριθῆτως, ότι, κατά κανόνα μεν, δέν δύναται να εκκληθῶσιν αἱ παρεμπιπτουσαι και προπαρασκευαστικαί άποφάσεις πρὸ τής όριστικῆς, κατ' εξαίρεσιν δέ, συγχωρεῖται και πρὸ αὐτῆς ή χρῆσις του ένδίκου μέσου τής έφέσεως καθ' ένός και μόνου είδους παρεμπιπτουσῶν άποφάσεων, των περι άποδείξεων δηλονότι.

Άλλὰ τίνας εἰσιν αἱ παρεμπιπτουσαι αὐται περι άποδείξεων άποφάσεις, αἱ δύναμεναι να εκκληθῶσι και πρὸ τής όριστικῆς;

Η πολιτικὴ ήμῶν δικονομία οὐδένα δίδωσι περι αὐτῶν όρισμῶν, μειονετούσα κατά τούτο τής Γαλλικῆς, ήτις έν άρθρῳ 452 καθορίζει τὰς τοιούτου είδους άποφάσεις ως έξῆς. « Sont réputés interlocutoires les jugements rendus, lorsque le tribunal ordonne, avant dire droit, une preuve, une vérification, ou une instruction, qui préjuge le fond.» Η έλλειψις όμως αὐτῆς όρισμοῦ παρ' ήμῖν των έν λόγω άποφάσεων άναπληροῦται, φρονούμεν, εκ του συνδυασμοῦ των άρθρων 249 και 306 τής αὐτῆς πολιτικῆς δικονομίας, καθ' ἣ παρεμπιπτουσα περι άποδείξεως άπόφασις όρίζει εις τίνα άνήκει ή άπόδειξις, τί πρέπει ν' άποδειχθῆ, τὸν χρόνον και τὸν τόπον τής άποδείξεως, τὸν δικαστὴν, ενώπιον του οποίου πρέπει να διεξαχθῶσι τὰ πρὸς άποδείξιν, και τέλος αἱ ήνε παραδεκτῆ, ή όχι ή δια μαρτύρων άπόδειξις, καθόσον ταῦτα πάντα άποχρώντως, καθ' ήμῶς, προσδιορίζουσι το είδος τούτο των άποφάσεων.

Οὔτωσι δέ χαρακτηριζομένης παρ' ήμῖν τής παρεμπιπτούσης περι άποδείξεως άποφάσεως, ο χαρακτηρισμός οὔτος δέν άφορᾷ εις μόνας τὰς περι άποδείξεως διατάξεις, άλλ' εκτείνεται και εις άλλας έν γένει τὰς λοιπὰς, δι' ὧν άπορρίπτονται, ή γίνονται παραδεκταί αἱ προτάσεις, ή ένστάσεις του ένός των μερῶν και διατάσσεται ή άπόδειξις, καθόσον οὔτω πῶς το δικαστήριον προδικάζει τήν οὐσίαν, αἰτε υποδεικνύον και δια των αιτιολογιῶν και δια του διατακτικού τήν γνώμην του και τήν λύσιν, ήν θέλει δώσει εραδύτερον εις τήν ύπόθεσιν, συμφώνως πρὸς το έξαγόμεινον τῆς διεξαχθησομένης άποδείξεως (ιδε Dalloz, jugements d' avant dire droit n° 41 και έπ. σελ. 529 και έπ. N° 23 και έπ. σελ. 531 και έπ.)

Τούτων λοιπῶν οὔτως έχόντων, έπεται, ότι παρεμπιπτουσα περι άποδείξεως άπόφασις εἶνε ή προδικάζουσα τήν οὐσίαν, ή παραδεχομένη, δηλονότι, ή άπορρίπτουσα τὰς προτάσεις του ένός των μερῶν και διατάσσουσα άποδείξεις, θεωρουμένη δέ οὔτως ένικία, καιτοι εκ πολλῶν κεφαλαίων συγκειμένη, άφου όλα τὰ λοιπὰ έχουσιν έπιρροήν εις τήν έκθασιν του περι άποδείξεων.

Η οικειμένου δέ να προσβληθῆ ή τοιαυτὴ άπόφασις δια του ένδίκου τής έφέσεως μέσου, πρὸ τής όριστικῆς, το ένδικον τούτο μέσον εἶνε παραδεκτὸν καθ' όλων έν γένει των κεφαλαίων αὐτῆς γενικῶς και άπολύτως, ή κατά τούτου, ή εκείνω εκ των κεφαλαίων τούτων, άδιακρίτως, καθόσον άπαντα ταῦτα άνάγονται εις μίαν και τήν αὐτὴν άπόφασιν, τήν προδικάζουσαν, ως εἴρηται, τήν οὐσίαν και άποτελουμένην εξ όλων των κεφαλαίων αὐτῶν, καθ' σχετικῶν και συναφῶν και επιδρώντων εις τήν διαταχθεισαν άπόδειξιν.

Άλλ' εκτός τούτων, πρὸς ύποστήριξιν τῆς όρθότητος τῆς γνώμης ήμῶν ταύτης παρατηρούμεν

προσέτι, ότι αφού πρώτον ο νομοθέτης υπέβαλεν εις έρρειν, κατά τας άνωτέρω παρατεθείσας διατάξεις του, σὺν τῇ όριστικῇ άποφάσει και όλας έν γένει τας παρεμπιπτούσας και προπαρασκευαστικές, άπολύτως και άδιακρίτως, άνευ δηλαδή διακρίσεως τινος τῶν έκκλητέων κεφαλαίων, προέβη κατόπιν εις τὴν εξαίρεσιν ένός και μόνου είδους τῶν άποφάσεων τούτων, τῶν παρεμπιπτούσων, δηλονότι, περι άποδείξεων, επιτρέψας εις τοὺς διαδικίους νά έκκαλώσι μόνως τὰς άποφάσεις ταύτας και πρὸ τῆς όριστικῆς, χωρίς πάλλιν νά τάξη περιορισμόν τινα ὡς πρὸς τὰ έκκλητέα κεφάλαια. Ἄφου λοιπὸν τοιουτοτρόπως ο νομοθέτης δὲν δικρίνει οὔτε εις τὴν μίαν, οὔτε εις τὴν άλλην περίπτωσιν, οὔτε δηλαδή εις τὸν κανόνα, οὔτε εις τὴν εξαίρεσιν, έπεται, ὅτι επιτρέπεται γενικῶς και άνευ περιορισμοῦ τινος τὴν έρρειν καθ' ὄλων τῶν κεφαλαίων τῆς άποφάσεως, και τούτου ένεκα δὲν δυνάμεθα οὔτε ἡμεῖς νά διακρίνωμεν, κατά τὸν έρμηνευτικὸν κανόνα «*Leges non distinguunt, nec nostram est distinguere*» και νά συμφωνήσωμεν μετὰ τῶν αντιδοξούντων, κατά τὴν γνώμην τῶν ὀποίωνῃ κατά τῶν τοιούτων άποφάσεων έρρειν εἶνε άπαράδεκτος, ένόσφ τὰ παράπονα δὲν στρέφονται περι τὸ θέμα, τὸ θέμα και τὰ μέσα τῆς άποδείξεως, καθόσον τοιαύτη έρμηνεία αντίκειται προφανῶς οὐ μόνον εις τὸ γράμμα τῶν άνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων, ἀλλ' επικαλοῦνται οὔτοι πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης τῶν ταύτης, ἀλλὰ και εις τοὺς στοιχειωδέστερους κανόνες τῆς έρμηνευτικῆς, καθ' οὓς ἡ γραμματικὴ έρμηνεία προηγείται πάσης άλλης. Ἐν προκειμένῳ δὲ τὸ γράμμα τοῦ νόμου εἶνε τόσο σαφές, ὥστε κρινόμενον κατά τοὺς κανόνες τῆς γλώσσης και τοὺς τεχνικοὺς ὅρους τῆς επιστήμης, δὲν άφίνει τὴν έλαχιστὴν άμφιβολίαν περι τῆς έννοίας, ἣν τῷ άποδίδομεν, κατά τὰ εἰρημένα.

Ἄλλὰ παρεκτός τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ἡ έρμηνεία ἡμῶν αὐτῇ συνάδει και πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου, *ratio legis*, καθόσον ἡ εκ τοῦ κανόνος εξαίρεσις τῶν παρεμπιπτούσων περι άποδείξεως άποφάσεων και ἡ προσβολή αὐτῶν δι' έφέσεως και πρότης όριστικῆς, ὑπηγορεύθη εκ πνεύματος προλήψεως ζημιῶν τῶν διαδικίων, πολλὰκις άνεπανορθώτων, ένεκα τῆς παρόδου ίκανοῦ χρόνου πρὸς διεξαγωγήν μεταίων άποδείξεων, έπαγουσῶν, ὡς επί τὸ πολὺ, και δαπάνας οὐχί εύκαταφρονήτους. Ὁ σκοπὸς δὲ οὗτος τοῦ νομοθέτου προδήλως ἤθελε ματαιοῦσθαι, εἰν τὰ κατά τῶν τοιούτων άποφάσεων παράπονα ἤθελον περιορίζεσθαι εις μόνον τὸ θέμα, τὸ θέμα και τὰ μέσα τῆς άποδείξεως, διότι οὕτως αποκλείεται ὁ έλεγχος τῶν προηγουμένων τῆς διάτασσομένης άποδείξεως κεφαλαίων τῆς έκκαλουμένης άποφάσεως, δι' ὧν επιλύονται συνήθως πλείστα ὅσα ζητήματα, εἰν άναρμοδιότητος, άαπαράδεκτου, παραγραφῆς και τὰ παρόμοια, εκ τῆς ὀρθῆς, ἢ μὴ επιλύσεως τῶν ὀποίων εξαρτᾶται και ἡ ὀρθότης, ἢ μὴ, τῆς περι άποδείξεως διατάξεως, ἣτις οὐχί μόνον, ἀλλ' έν συνδυασμῷ και πρὸς τὰ λοιπὰ κεφάλαια προδικάζει τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως. (ἴδε Dalloz έν λέξει *appel* No 279 και τὴν αὐτόθι άγόρευσιν τοῦ Bigot Preamenen κατά τὴν συζήτησιν τοῦ άρθρου 451 τῆς Γαλλ. πολ. δικονομίας, τοῦ αντίστοιχου πρὸς τὸ 181 τῆς ἡμετέρας, εἰπόντος σὺν τοῖς άλλοις και τὰ λέξῃ: «*Il en doit être autrement lorsque les premiers juges prononcent un interlocutoire, qui préjuge le fond. La partie, qui, dans ce cas, se croit lésée par un jugement, dont elle a les suites à redouter, ne doit point être obligée à attendre le jugement définitif.*»

Πρὸς μεῖζονα δὲ επιρρῶσιν τῆς έρμηνείας ἡμῶν ταύτης επικαλούμεθα και τὰ έν Γαλλία διδασκόμενα, καθόσον και ἡ Γαλλ. πολιτικὴ δικονομία επιτρέπεται διὰ τοῦ εἰρημένου 451 άρθρου αὐτῆς τὴν έρρειν κατά παρεμπιπτούσων περι άποδείξεων

άποφάσεων και πρὸ τῆς όριστικῆς ἴδου πῶς εἶχει τὸ άρθρον τοῦτο επί λέξει: «*L' appel d' un jugement interlocutoire pourra être interjete avant le jugement définitif.*»

Τὸ άρθρον τοῦτο έρμηνεύοντες οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς, άποφαίνονται, ὁμοφώνως, ὅτι ἡ περι άποδείξεως άπόφασις (*Jugement interlocutoire*) καθὼς προδικάζουσα τὴν οὐσίαν, δύναται νά προσβληθῇ καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς (ἴδε Dalloz τόμος 29 έν λέξει *jugement avan dire droit* και Mourlon *répétitions écrites sur le code de proc civile, quat edit pag 367* και έπ.)

Ὁ δὲ Chauveau (ζ. 1027) προβαίνει και περαιτέρω, ὑποστηρίζων, ὅτι και προπαρασκευαστικὴ άπόφασις δύναται, κατά τὰς περιστάσεις, νά προσβληθῇ δι' έφέσεως σὺν τῇ περι άποδείξεως και πρὸ τῆς όριστικῆς, διότι, λέγει, ἡ άπαγόρευσις τῆς έφέσεως τῶν προπαρασκευαστικῶν άποφάσεων πρὸ τῆς όριστικῆς καθιερώθη ἵνα μὴ παρατείνωνται αἱ δίκαι' δι' άνωφελῶν έφέσεων· ἀλλ' ὅταν, προστίθῃσιν, έπιρρηχθῇ μετὰ τῆς μίας και τῆς άλλης άποφάσεως, δηλ. τῆς προπαρασκευαστικῆς και τῆς όριστικῆς, άπόφασις περι άποδείξεως, τὴν ὀποίαν ὁ διάδικος προσβάλλει δι' έφέσεως, δὲν βλέπει, λέγει, τὸν λόγον τοῦ νά μὴ δύνηται νά έκκληθῇ συνάμα και ἡ προπαρασκευαστικὴ άπόφασις, αφού ἡ διαδικασία δὲν θέλει, ὡς εκ τούτου, βραδύνει, ένεκα τοῦ ὅτι άμφοτέροι αἱ έφέσεις θέλουν συμβαδίσαι· ἀφ' έτέρου τὸ ἔρρειν, επιλέγει, επιλαμβανόμενον τῆς έφέσεως καθ' ὅσασδήποτε τῶν δύο άποφάσεων, θέλει συνάμα επιληφθῇ τῆς ὅλης διαδικασίας, και δύναται νά μεταρρυθμίσῃ τὴν προπαρασκευαστικὴν. Πρὸς ένίσχυσιν τῆς γνώμης τοῦ ταύτης ὁ Chauveau παρατίθῃσιν και μίαν άπόφασιν τοῦ Ἐρρειν τῶν Βρυξελλῶν τῆς 2 Μαρτίου 1822. Ὁ δὲ Dalloz, καταχωρίζων τὴν διδασκαλίαν ταύτην τοῦ Chauveau, άποδέχεται αὐτὴν πληρέστατα ὡς συμφωνον μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου (ἴδε Dalloz τόμ. 4 έν λέξει, *appel* No 1118 και έπ.) Αὐτὴν ταύτην τὴν γνώμην τοῦ Chauveau άσπάζεται έν μέρει και ὁ ἡμέτερος κ. Οἰκονομίδης, λέγων επί λέξει τὰς λέξεις: «*δύναται νομίζω, ἡ γνώμη τοῦ Chauveau νά ὑποστηρηθῇ τότε μόνον, ὅταν ἡ λύσις τοῦ διὰ τῆς προπαρασκευαστικῆς άποφάσεως άποφασισθέντος ζητήματος έπιρροὴν έχει εις τὴν έκδασιν τῆς περι άποδείξεως άποφάσεως, π. χ. άπορρίπτεται ἡ παραγραφὴ και διατάσσεται άπόδειξις τῆς βίας τῆς άγωγῆς*» τὸ ἔρρειν εύρίσκει αὐτὴν βέβαιον και περικτητὴν διὰ τοῦτο τὴν άπόδειξιν, (ἴδε έγχειρ. Οἰκονομ. έκδ. Δ'. σελ. 785 § 231 σημ. 4.)

Ἐξ ὄλων λοιπὸν τῶν άνωτέρω συνάγεται προδήλως, ὅτι τὸ ένδικον τῆς έφέσεως μέσον εἶνε παράδεκτόν καθ' ὄλων τῶν διατάξεων τῆς παρεμπιπτούσης περι άποδείξεως άποφάσεως και ὅταν αὐτὴ έκκαλῆται πρὸ τῆς όριστικῆς, και ὅτι, κατ' άκολουσίαν, ἡ γνώμη τῶν αντιδοξούντων, καθ' ἣν τὸ ένδικον τοῦτο μέσον, έν τοιαύτῃ περιπτώσει περιοριστέον εἶστιν, εις μόνον τὸ θέμα, τὸ θέμα και τὰ μέσα τῆς άποδείξεως, εἶνε νομικῶς ἡμαρτημένα και έπομένως έγκαταλειπτέα.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΡΟΚΕΛΕΣ
GOEGGINGEN
Δοκιμάσατε.

Πωλεῖται σταριδάμπελος πρώτης ποιότητος εις θέσιν «*Ὁδρῶν*» εκ στρεμμάτων 14 μετὰ έξοχικοῦ οἰκίσκου. Ὁ έπιθυμῶν νά γίνῃ άγοραστῆς άπευθυνθῆτω πρὸς τὸν ἴδιοκτητὴν Γ. Πόλον.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΩΝ
Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου.

Ἡ έναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ νέου τμήματος Ἀχαΐας—Μανωλάδος γενήσεται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28 Μαΐου, τροποποιουμένου τοῦ εκ Πατρῶν εις Ἀχαΐαν δρομολογίου ὡς άκολουθῶς.
Πάτρις άν. 8,30 π. μ. 4. μ. μ. 5,30 μ. μ.
Ἀχαΐα άφ. 9.50 » 5 » 6,30 »
Μανωλάς άφ. — » 6.32 —

Μανωλάς άφ. 5,30 π. μ. —
Ἀχαΐα άν. 7.— » 10.45 π. μ. 6.40 μ. μ.
Πάτρις άφ. 8.— » 11.45 » 7.40 »

Κατὰ τε τὴν άνοδον και κάθοδον στάθμευσις ένός λεπτοῦ εις τὰς διαμέσους στάσεις, Ἰτιά, Μινδιδόγλι, Ρότικα, Καμίνια, Ἄγ. Βασίλειος, Τσουκαλέικα, Καμίνια, Ἄλυσσος, Ἀνηροεῖκα, Αποστόλι, Σαγείκα, Λάππα και Ἀλῆ-Τσελεπῆ.— Κατὰ τὰς Κυριακὰς και επισήμεους ἑορτάς, ἔτακτος άμαξοστοιχία εκ Πατρῶν 8 μ. μ. εις Μονοδένδρι ὀπόθεν επιστρέφει 8,57 μ. μ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

Τὸ γνωστὸν «*Φαρμακευτεῖον*» τοῦ κ. Παναγιώτου Κανελλοπούλου μετεφέρθη εκ τῆς ὁδοῦ «*Ἁγίου Ἀνδρέου*» και άπέναντι τῆς «*Ἐθνικῆς Τραπεζῆς*» εις τὴν ὁδὸν «*Παντανάσσης*» άπέναντι τῆς οἰκίας Στριφτόπολα ἢ κληρονόμων Χαράλ. Παπακωνσταντινοπούλου.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν έν Πάτριας Πρωτοδικῶν Πρὸς τοὺς δανειστάς τῆς πτωχεύσεως Νικολάου Ἀγχιμοπούλου κατοικοῦ Ἀγίου καλουμένους ἵνα έντός 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης έν τῇ ένταῦθα έκδομένῃ εφημερίδι «*Φορολογίου*» εμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξούσιου ένώπιον τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως και τοῦ Εἰσηγητοῦ και καταθέσιν τὸν τίτλον τῶν δανείων τῶν λαμβάνοντες τὴν περι τούτου σχετικὴν άπόδειξιν άν δὲν προτιμῶσι νά καταθέσῃσι τούτους έν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Εἰδοποιουμένων ὅτι έντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς έκπνεύσεως τῆς εἰκοσημέρου προθεσμίας θέλει άρχίσαι ἡ εξέλεξις τῶν πιστώσεων.

Ἡ παρούσα δηλοποίησις θεωρεῖται και ὡς ἴδιαν τέτρα πρὸς ἕλαστον τῶν δανειστῶν έντολή μ. μ.

Πάτρις τῇ 23 Μαΐου 1889
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Σ. Δ. Φλαμπουράρης.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν έν Πάτριας Πρωτοδικῶν Πρὸς τοὺς δανειστάς τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἀνδρέου Καρά.

Ἐξαντηθείσης τῆς εξέλεξεως τῶν πιστώσεων και τῆς ένόρκου έπαληθεύσεως αὐτῶν, τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως Ἀνδρέου Καρά, ὁ κ. Εἰσηγητῆς τῆς πτωχεύσεως ταύτης δι' έκθέσεώς του ὤρισεν ἡμέραν πρὸς συνέλευσιν τῶν επαληθευσάντων τὰ δάνεια τῶν δανειστῶν τὴν 1ην Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν πέμπτην και ὥραν 10 Π. Μ. καθ' ἣν καλοῦνται οἱ εἰρημένοι δανεισταὶ νά προσέλθωσιν εις τὸ κατᾶστημα τοῦ ένταῦθα Πρωτοδικείου ὅπως σκεφθῶσι περι συμβιβασμοῦ μετὰ τοῦ πτωχοῦ.

Ἐν Πάτριας τῇ 25 Μαΐου 1889
Ἐντολῇ τοῦ Εἰσηγητοῦ
Ὁ ὑπογραμματεὺς
(Γ. Σ.) Χ. Π. Θεοχάρης.